



کسب چهار بورسیه ی...

«ص ۳»



دختری که از میان دردها...

«ص ۲»



زنان سرپرست خانواده ها:

با شکم گرسنه روزه می گیریم

«صفحه ۳»

حضور زنان در دفاتر سازمان ملل

در افغانستان ممنوع شد



طالبان امروز از ورود کارمندان زن به محل کارشان در دفتر سازمان ملل در ننگرهار جلوگیری کرده است.

ادامه ص ۳

خبرگزاری زنان افغان: بدنبال ممنوعیت کار زنان در نهادهای دولتی و غیر دولتی از سوی طالبان، حضور زنان در دفاتر ساحوی سازمان ملل در سراسر کشور نیز ممنوع شده است.

این دستور به گونه‌ی شفاهی به دفاتر سازمان ملل از جمله یونما ابلاغ شده است.

سازمان ملل متحد از همه کارمندان خود خواسته است که تا ۴۸ ساعت آینده به دفاتر کاری شان حاضر نشوند.

در همین حال منابع می گویند که افراد

یک جوان در بامیان تیرباران شد



منابع که نخواست نام اش گرفته شود، میگویند طالبان به قتل سه تن از باشندگان سیغان که هزاره تبار هستند دست دارند.

با روی کار آمدن طالبان قتل های مرموز افزایش یافته است و این موضوع شهروندان کشور را شدیداً نگران کرده است.

منابع محلی می گویند، یک نوجوان در ولسوالی سیغان ولایت بامیان از سوی افراد ناشناس با شلیک گلوله به قتل رسیده است.

این جوان ۱۴ سال عمر دارد و حوالی ساعت ۹ شب در روستای بیانی ولسوالی سیغان کشته شده است.

این در حالی است که پیش از این سه تن از باشندگان ولسوالی سیغان از سوی افراد ناشناس در ولسوالی کهمرد بامیان کشته شدند.

طالبان محلی در بامیان هر چند وعده سپردند که عاملان قضیه را شناسایی کنند اما تا هنوز هیچ کسی را در پیوند به این قتل بازداشت نکرده اند.

تمام رفقا مهاجرت کردن و من در هرات تنها ماندم. انگار ضربه دوم زندگی جدایی از پاره های وجود بود آنها رفیق نبودن بلکه هر کدام برایم سرمایه و دلخوشی زندگی بودند که دگرگونی های کشور آن دلخوشی ها را از من دور ساخت.»

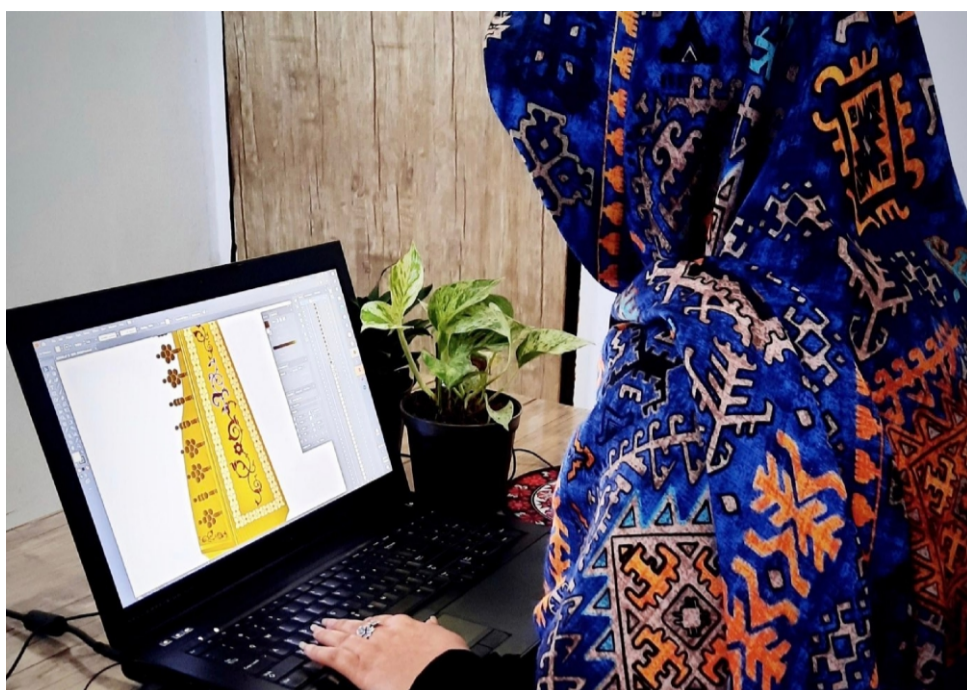
از ناگفته هایش آن چنان با احساس حکایت می کرد که می شد عشق به غم زده دیارش یعنی افغانستان و زخم های عمیق قلبش را حس کرد. با لبخند نگاهی کرد و به حرف هایش این چنین ادامه داد: «اما باز هم این مشکلات مانع من نشد مدت یک سال می شود که در کنار دیگر فعالیت های هنری و گرافیکی اما سبک خاصی از هنر را ساختم که بر گرفته از آبدات تاریخی وطن است. هدفم از این سبک گره زدن هنر باستانی و کهن با هنر معاصر است.»

می خواهم نقش و نگار های فراموش و تخریب شده را رنگ و لعابی بدهم تا باشد این سبک برای نام و نشانی سازد و این خود یک شگفتی ست و چقدر خرسندم از این پدیده ناب انگار خدمتی کردم برای غم زده دیارم.»

افغانستان کشوری که همیشه اولین بانی رنج و درد دخترانش بوده است عفت های زیادی دارد که برای دنیا نماد شهامت و استقامت هستند.

در این سرزمین راه سخت، مسیر ناهموار ولی عفت ها زیاد اند.

گزارش گر: شهیره الهامی



عصر تیموریان در سرزمین افغانستان بود.

این نمایشگاه از طرف سفارت آمریکا و فرانسه دایر شده بود که از ۱۸ موزیم بزرگ جهان آثار به غارت رفته استاد کمال الدین بهزاد را جمع آوری کرده و بر روی فلز حک کرده بودند و برای نمایش از آن آثار، در قلعه اختیارالدین هرات نمایشگاهی شکل گرفته بود. وی آنجا به مدت ۱۰ ماه به صفت رهنمای آثار وظیفه داشته و هر روز گفتن از بهزاد و هنر سرزمین اش و توضیح دادن به توریست های خارجی و بازدید کننده گان داخلی برایش افتخار که هیچ شگفتی زندگی بود.

«پیش از روی کار آمدن طالبان من و دو رفیق هنرمندم (سمیه صدیقی و عارفه حسین زاده) تصمیم بر ساختن یک گالری هنری داشتیم اما این در قالب یک تصمیم هیچ گاه عملی نشده باقی ماند.»

دلیل مشکلات اقتصادی.»

برعلاوه ایجاد محدودیت ها بالای کسبیت فروشان، فعالیت گیم نت ها نیز از سوی اداره امر بالمعروف متوقف و دروازه های شان بسته شده است.

محمد سلیم نوری باشنده اصلی ولایت فراه بوده و در شهر هرات برایش مکانی برای گیم نت آماده ساخته بود که اکنون به دلیل وضع محدودیت ها فعالیت های خود را متوقف ساخته است.

وی می گوید: «حدود ۱۸ لک افغانی سرمایه دکان ما است. باوجودی که از تمام دستورات ریاست امر بالمعروف پیروی می کردیم اما با آن هم دکان خود

تا حدی سخت تمام شد که در من تغییر شخصیتی ایجاد کرد. دختر شوخ طبع و بازی گوشی چون عفت تبدیل به یک موجود درون گرا و منزوی شد. اما این باعث نشد که دست از تلاش بردارم بلکه با سرسختی تمام گام دیگری برداشتم از همان حرفه گلسازی برای خودم کورس خانگی دایر کردم و شکر خدا استقبال شدم و شاگردانی داشتم حتی خانم های بزرگ سال که دو سه برابر خودم سن شان بود و تا دختر های هم سن و سال خودم. استاد خطاب شدن در سن ۱۵ سالگی برایم بسیار شیرین بود.»

هنر برایش تسکین همه دردهایش شده بود و فراگیری هنر شبیه یک مسکن که می توانست حالش را خوب بسازد و مرحمی بر درد های زندگی اش باشد.

بعد از فراغت از دانشگاه، اولین محل کارش نمایشگاه هنری آثار

کوچکم مراقبت می کردم و تمام مسولیت خانه به دوشم بود. شروع هنر برایم از همان یک هفته فراگرفتن حرفه ی گلسازی منشأ گرفت. اما وقتی فامیلیم متوجه شد دیگر نتوانستم به آن کورس شرکت کنم. ولی باز هم صرف نظر نکردم و با اندک پول دخلک خود مواد گلسازی را تهیه و شروع به کار کردم تا حدی غرق در کار می شدم که توانستم در سن ۱۴ سالگی از لحاظ مالی کاملاً مستقل شوم تا به امروز.»

گویا چشمانش دنیا را با رنج بیشتر از هم سن و سال هایش دیده است. در دورانی که دوستانش سرگرم دنیای کودکی و نوجوانی خود بودند او با درد جدایی پدر و مادرش مجادله می کرد.

«۱۵ ساله شدم که مادرم و پدرم از هم جدا شدن و انگار مشکلات و هنجارهای زندگی ام از همان جا آغاز شد. ضربه ی سختی بود و

اتحادیه صوت و تصویر ولایت هرات می گوید، با ادامه یافتن وضع محدودیت های کاری، تعدادی زیادی از افرادی که نان آور خانه های شان بوده بی کار شده اند و حدود ۳۵۰ تن از کسانی که در شهر و ولسوالی های هرات در زیر مجموعه ی این اتحادیه دکان کسبیت فروشی داشته و فعالیت می کردند، بعد از وضع محدودیت بر فعالیت های شان با خسارات هنگفت مالی مواجه شده اند.

وی می گوید: «اکثر مواد و دی وی دی های که داشتیم را جمع آوری کردیم که حداقل می توانم بگویم حدود ۳۰۰ هزار افغانی زیان کردیم.»

دختری که از میان دردها گل کرد و از محدودیت ها پل ساخت

بعد از فراگیری دوره ی لیسه، وارد دانشگاه شده و رشته هنرهای زیبا، دیپارتمنت گرافیک را به پایان رسانیده است.

همین گونه که مشغول شنیدن صحبت هایش بودم، امیدواری و پریشانی را یکجا می شد از نگاهش حس کرده و ادامه ی داستانش را این گونه برایم حکایت می کرد: «من از ۱۳ سالگی در قسمت هنر شروع به فعالیت کردم. در آغاز هیچ انگیزه ی نبود و فقط برای رهایی از جنجال های خانواده گی و دمی با خود خلوت کردن بود.»

«در همسایه گی ما دختر جوانی کورس هنرهای خانگی داشت و من پنهان از مادرم فقط یک هفته در این کورس شرکت کردم چون اگر با خانواده در جریان می گذاشتم حتما جواب شان نخیر بود چون مادرم وظیفه داشت و من در جریان روز بعد مکتب باید از خانه و برادرهای

«در این دیار باید جنس اراده ات از فولاد باشد و صبرت از جنس ایوب تا بتوانی روی پای خود بایستی و از خود کسی بسازی.»

«از خود می گویم، برای من تشویق و حمایت خانواده گی نبود، زندگی مدرن و با سهولت آن چنانی نبود، دیارم فغان استان است جایی که دختران نقش کم رنگی دارند، در هر پدیده ی زندگی، سهم اش از خانه ی پدر و مادر رنج و امید به آینده گنگ و نامعلوم است.»

از وعده ی خانواده ی شوهر که وصف و تعبیرش شبیه هندوانه سر بسته است، شیرین و دلفریب و یا نرسیده و نابکار. از این دو یک.

من در همچون دیار و خانواده یی دم از هنر زد.»

عفت هستیم! دختری که از میان دردها گل کرد، از محدودیت ها پل ساخت برای شکوفایی و خود نقاش رویاهای خویش شد.

زمانی که با او سر صحبت را باز کردم از لحن بیانش دانسته می شد که سردی و گرمی روزگار را بیشتر از سن خود چشیده و با تلخی ها دست و پنچ نرم کرده است. «هیچ گاه توان این را ندارم تا دردهایم را به کلام جاری بسازم، انزوا باعث شد کلام ام تبدیل به قلم شود.»

وی از سن ۵ سالگی به دلیل نداشتن مدارک، تحصیلات ابتدایی خود را به گونه ی غیر قانونی در یکی از مکاتب مشهد آغاز کرده و بعد از اتمام صنف پنجم در ایران، همراه با فامیل اش دوباره به افغانستان برگشت.

وضع محدودیت ها بر کسب و کار

شهروندان هرات

از سوی امر به معروف و نهی از منکر



گیم نت ها و کسبیت فروشی های شهر دستور داده است تا فعالیت های شان را متوقف کنند. وکیل احمد صافی، وکیل در

در ادامه ی وضع محدودیت ها از سوی طالبان در ولایت هرات، اکنون اداره ی امر بالمعروف و نهی از منکر در این ولایت، به تمام

زنان سرپرست خانواده ها:

با شکم گرسنه روزه می گیریم

است. نسا که باشنده‌ی منطقه جبارخان در غرب کابل است از توزیع ناعادلانه‌ی کمک‌های بشردوستانه نیز شاکی است او می‌گوید: «وکیل گذر هم کمک‌ها را به اقارب خود توزیع می‌کند چند بار نزدش رفتم گفت کمک‌ها قطع شده دیگ اینجا نیا، اما اقاربش را در صف‌های طولانی توزیع کمک در شهرک امید سبز می‌بینیم»

این زنان در حالی از ناچاری به جمع‌آوری کمک به سطح شهر می‌آیند که گروه‌های طالبان اعلام کردند که ده‌ها زن و مرد گدا را از سطح شهر جمع‌آوری کرده و به آنها ماهانه پول توزیع می‌کنند.

از سویی هم با افزایش محدودیت بر کار زنان در نهادهای ملی و بین‌المللی، و تعلیق فعالیت نهادهای امدادگران در افغانستان، فقر و گرسنگی میان مردم شدت گرفته و زنان سرپرست خانواده‌ها دیگر توان برآمدن از عهده‌ی مخارج فرزندان‌شان را ندارند. و ماه مبارک رمضان امسال را با گرسنگی روزه می‌گیرند.



می‌گوید در حکومت سابق ماهانه معاش دریافت می‌کرد اما اکنون طالبان کمک‌ها را بر آنها قطع کرده است.

فاطمه گفت: «کودکانم کار نمی‌توانند آنها مادر زادی معلول دنیا آمده بودند وقتی معاش پدر اولادها هم قطع شد مجبور شدم برای نان پیش‌نانوایی‌ها و پشت دروازه‌های خانه‌ها بروم.»

نسا زن حدود شصت ساله سرپرست سه نواسه‌اش است که پدر و مادرش از هم طلاق گرفتند و کودکان نزد او مانده

سایره از نهادهای امدادگر و حکومت سرپرست می‌خواهد که با زنان سرپرستان خانواده‌ها کمک کنند و یا حداقل اجازه‌ی کار و نان در آوردن بدهد.

فاطمه و نسا دو زن دیگر در غرب کابل هستند که سرپرستی خانواده‌های‌شان را به عهده دارند و از سر ناچاری برای پیدا کردن نان کنار نانوایی‌ها می‌نشینند.

فاطمه که شوهرش را در جنگ از دست داده سرپرست دو کودک معلول مادرزادی است او

خبرگزاری زنان افغان: با فرا رسیدن ماه مبارک رمضان و افزایش نرخ مواد خوراکی در بازار، زنان سرپرست خانواده‌ها از کمبود غذا و سایر مشقت‌های زندگی در رمضان شاکی‌اند.

سایره یکی از زنان نیازمند در شهر کابل که همه روزه برای پیدا کردن نان جلو نانوایی‌ها در شهرک امید سبز می‌نشیند به خبرگزاری زنان افغان گفت که او در گذشته در یکی از شرکت‌های خصوصی آشپزی می‌کرد و ازین طریق مصارف خانوادگی‌اش را تامین می‌کرد اما با محدودیت‌های اخیر بر کار زنان از سوی طالبان او بیکار شده است و اکنون زندگی سختی را می‌گذراند.

سایره گفت که در ماه مبارک رمضان به سختی روزه می‌گیرد و گاهی حتا با شکم گرسنه روزه گرفته است

«نان آور ندارم تنها پسرم فقط ده ساله است هر شام برای پیدا کردن نان پیش نانوایی‌ها می‌ایم گاهی چهار پنج تا نان به خانه می‌برم و گاهی دست خالی خانه می‌روم.»

طالبان ۲۰ تن از زنان کارمند در ریاست تصدی افغان‌گاز را در ولایت جوزجان از کار برکنار کرد



خانواده هستند، در حالیکه از وظایف‌شان برکنار شده‌اند، اکنون به دست فروشی روی جاده‌ها رو آورده‌اند.

با گذشت هر روز زندگی زیر سیره طالبان برای دنان بیشتر سایه می‌افکند.

هر چند زنان مبارزات زیادی به هدف تامین حقوق زنان کرده‌اند اما حرکت‌شان همواره از سوی طالبان سرکوب شده‌اند.

طالبان ۲۰ تن از کارمندان زن در ریاست تصدی افغان‌گاز را در ولایت جوزجان از کار برکنار کرده‌اند. به گفته‌ی منابع، این زنان بیش از ده‌الی پانزده سال می‌شود مصروف کار در این ریاست هستند.

پس از روی کار آمدن طالبان، شماری زیادی از زنان در ولایت‌های مختلف کشور، از کار برکنار شده و خانه‌نشین شدند. بسیاری از زنان که نان آور

کسب چهار بورسیه‌ی تحصیلی جهانی توسط فریده رازقی در هرات



واکنش به این دست‌آور، تاکید کرده بود که بدون زنان در دفاتر‌شان نمی‌توانند به کار ادامه دهند.

ملاقات تذکر داده بود که «شاید بهتر بود بدون محرم نمی‌آمدید.» اما سازمان ملل در

چندی قبل یکی از سران طالبان در گفتگویی با نمایندگان ملل متحد به شماری از کارمندان زن در

۱۴۰۲ خورشیدی امیدواری‌ها بر بازگشایی مدارس، دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی دخترانه وجود داشت اما دروازه‌های دانشگاه و مکاتب تنها به زوری پسران و دختران پایین‌تر از صنف شش بازگشایی شده و از سرنوشت دختران دیگر تاکنون هیچ اطلاعی در دست نیست.

نیویورک در بافلو (دکترای حقوق) و دانشگاه کورنل (ماستری پالیسی‌عامه در بخش توسعه‌ی بین‌الملل) را بدست آورده است.

این در حالی‌ست که بیش از یک سال می‌شود دختران در افغانستان از حق تحصیل تا امر ثانی باز مانده‌اند. با آغاز سال

فریده رازقی، دختری از هرات توانسته است به دوره‌ی ماستری در دانشگاه هاروارد راه پیدا کند.

وی قبولی هم‌زمان بورسیه‌های کامل از دانشگاه هاروارد (ماستری حقوق)، دانشگاه کلمبیا (ماستری اقلیم و جامعه)، دانشگاه دولتی



Mehr Bano

Afghan Women News Agency

Fourth year - No: 98 - 8 April 2023

سال چهارم - شماره نود و هشتم - ۱۹ حمل ۱۴۰۲

The meeting of Foreign Ministers of Neighboring Countries Regarding Afghanistan to Hold in Uzbekistan



The fourth meeting of the foreign ministers of Russia, China, Iran, Pakistan, Tajikistan, Turkmenistan and Uzbekistan regarding the situation in Afghanistan will be held next Thursday in the city of Samarkand, Uzbekistan, the northern neighbor of Afghanistan.

The Russian Foreign Ministry says in a statement that the next steps of the regional

partners for the political settlement of the Afghanistan issue will be discussed in this meeting, considering the difficult security situation and the growth of terrorism.

The fight against terrorism and narcotics, talking about the economic situation of the Afghan people under the Taliban administration, are also on the agenda of this meeting. According to

the statement of the Ministry of Foreign Affairs of Russia, the development of regional economic integration and the implementation of transportation and energy projects will be implemented with the participation of Kabul in accordance with previous agreements.

It is not clear whether the representative of the Taliban group will participate in this meeting or not. The third meeting of the foreign ministers of Afghanistan neighboring countries was held on March 30 last year in Tunshi, China, and a delegation of the Taliban led by the foreign minister of this group, Amir Khan Mottaqi, also participated in it.

A YouTuber and Her Colleagues Arrested By the Taliban in Kabul



KABUL, April 6 (Afghan Women's News Agency) - Sources from the city of Kabul confirm that the Taliban group arrested a YouTuber named Nilufar Rahmani and two of her colleagues, who

were presenters and videographers of the YouTube channel "Kabul Show". The Taliban recently asked YouTubers in Afghanistan to obtain a license from the Ministry of Information and Culture of this

group.

The reason for the arrest of Nilufar Rahmani and her colleagues is not known yet, but the Taliban also arrest female journalists for being accompanied by a male cameraman.

A number of labor women in Herat province who are heads of their families are facing many challenges and economic problems and it is said that their number has increased compared to the past.

These women have been forced to work on the road from early morning to midnight for a variety of reasons, including losing their husbands or unemployment, such as peddery and shoecleaning. Jamila is one of the women who peddles on the side of the road, she says that the bad economic situation forced her to work on the side of the road and find the expenses of her family.

"My husband is unemployed and cannot work, my daughter is 5 years old and my son is 8 years old. At least for the

Poverty and Unemployment;

Increasing Economic Challenges Among Labor Women in Herat Province



sake of my two children, I have to work so that they don't starve. Sometimes I don't have any income and sometimes I find money to eat bread and that's it."

Zahra is another female worker in Herat who cleans shoes from morning to midnight and has been coming to Herat from Kabul for a year.

She says: "My husband lost his temper in a traffic accident. My daughter is 18 years old, she got married at the age of 16 and now she has a daughter and a son, and her husband was martyred some time ago because he was a soldier, and after his martyrdom, my daughter became crazy and the responsibility of her children is on my shoulders, and I have to work hard to prepare the needs of their lives. My heart is on fire

from all these pains!"

Meanwhile, yesterday, an Iranian charity organization in Herat distributed aid to more than 400 needy families whose women are the heads of their families. According to the officials of this foundation, most of the people who benefited from this assistance are those who are responsible for taking care of the needs of their families. Women in Afghanistan have always faced various challenges; From family and social violence to restrictions on their right to education, work in offices and basic human rights. But now, a number of women who are heads of their families are in a bad economic situation due to the lack of breadwinners for the family, lack of work and source of income.